

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/416/2015
Identifikačné číslo spisu:	6113234399
Dátum vydania rozhodnutia:	26.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6113234399.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa L., bývajúceho v Y., proti odporcovi Okresnému súdu Banská Bystrica, so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého č. 7, o nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 5 C 129/2014, o dovolaniach navrhovateľa proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. apríla 2014 sp. zn. 13 NcC 14/2014, z 18. novembra 2014 sp. zn. 14 Co 1432/2014, z 31. marca 2015 sp. zn. 17 Co 192/2015 a proti uzneseniu Okresného súdu Brezno z 20. mája 2014, č.k. 5 C 129/2014-32, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaniach z a s t a v u j e.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe námietky zaujatosti vznesenej navrhovateľom, uznesením z 9. apríla 2014 sp. zn. 13 NcC 14/2014 vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Banská Bystrica z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 7 C 486/2013 a vec prikázal na ďalšie konanie Okresnému súdu Brezno. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ dovolanie považujúce ho za nezákonné a zasahujúce do jeho ústavných práv, bez konkrétneho návrhu ako žiada s napadnutým rozhodnutím naložiť.

Podaním, ktoré bolo Okresnému súdu Banská Bystrica doručené 13. decembra 2014 navrhovateľ podal „Návrh na nariadenie predbežného opatrenia podľa O.s.p.“. Okresný súd Brezno po postúpení mu veci Okresným súdom Banská Bystrica vyzval navrhovateľa uznesením z 20. mája 2014 č.k. 5 C 129/2014-32, aby tento návrh doplnil opísaním rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, aby vysvetlil, v čom spočíva nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, a primerane konkretizoval, čoho (rozhodnutia akého znenia) sa domáha. Vzhľadom na jeho predchádzajúcu žiadosť o ustanovenie advokáta, dal mu poučenie podľa § 30 O.s.p. Aj toto uznesenie napadol navrhovateľ dovolaním.

Okresný súd Brezno uznesením z 1. augusta 2014 č.k. 5 C 129/2014-64 odkázal navrhovateľa na

Centrum právnej pomoci a dal mu poučenie podľa § 30 O.s.p. Uznesením z 30. septembra 2014 č.k. 5 C 129/2014-76 vyzval navrhovateľa na opravu a doplnenie odvolania proti uvedenému uzneseniu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 18. novembra 2014 sp. zn. 14 Co 1432/2014 odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu súdu prvého stupňa z 1. augusta 2014 odmietol s poukazom na ustanovenie § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, pretože napadnutým uznesením bolo rozhodnuté v prospech odvolateľa a súd rozhodol v jeho záujme. Aj toto uznesenie napadol navrhovateľ dovolaním, v ktorom namietal, že ním boli porušené jeho ústavné práva.

Okresný súd Brezno uznesením z 12. januára 2015 č.k. 5 C 129/2014-110 vyzval navrhovateľa na opravu a doplnenie dovolania podaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. apríla 2014 sp. zn. 13 NcC 14/2014, ktorým krajský súd vylúčil z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci sudcov Okresného súdu Banská Bystrica a vec prikázal na ďalšie konanie Okresnému súdu Brezno. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie navrhovateľa napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa uznesením z 31. marca 2015 sp. zn. 17 Co 192/2015 potvrdil s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne. Skonštatoval, že výzvu na odstránenie väd dovolania nie je možné považovať za diskrimináciu a urážku navrhovateľa. Aj toto uznesenie napadol navrhovateľ dovolaním, v ktorom namietal, že ním boli porušené jeho ústavné práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby dovolaním napadnuté rozhodnutia boli podrobené dovolaciemu prieskumu.

Pokiaľ navrhovateľ napadol dovolaním výrok uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. apríla 2014 sp. zn. 13 NcC 14/2014, ktorým bolo rozhodnuté, že sudcovia Okresného súdu Banská Bystrica sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci a vec bola prikázaná na ďalšie konanie Okresnému súdu Brezno, dovolací súd uvádza, že podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia (iba) odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Skutočnosť, že určité rozhodnutie vydal krajský súd, ešte neznamená, že tento súd rozhodoval ako súd odvolací. V občianskom súdnom konaní totiž krajský súd môže rozhodovať nielen ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), ale aj ako súd prvého stupňa (por. § 9 ods. 2 O.s.p.) a tiež ako súd nadriadený (§ 16 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o tom, že sudca okresného súdu je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci a prikázanie veci inému súdu toho istého stupňa na ďalšie konanie, je rozhodnutím vydaným mimo inštančného postupu, kedy krajský súd nerozhoduje ako súd odvolací; proti rozhodnutiu krajského súdu nie sú v tomto prípade Občianskym súdnym poriadkom pripustené opravné prostriedky, preto ani neexistuje funkčne príslušný súd, ktorý by mohol o takomto opravnom prostriedku rozhodnúť.

Dovolanie navrhovateľa nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.).

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak do právomoci súdu patrí, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Z uvedených dôvodov muselo byť konanie o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu z 9. apríla 2014 sp. zn. 13 NcC 14/2014 zastavené podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.

Pokiaľ dovolateľ napadol dovolaním uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. novembra 2014 sp. zn. 14 Co 1432/2014 a uznesenie z 31. marca 2015 sp. zn. 17 Co 192/2015, sú dovolaním napadnuté uznesenia odvolacieho súdu.

Pri rozhodovaní o týchto dovolaniach mal dovolací súd na zreteli, že podľa § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa; dovolací súd je pritom povinný skúmať

(preverovať), či táto podmienka je splnená.

Už z množstva súdnych konaní navrhovateľa vedených proti rôznym fyzickým a právnickým osobám, v ktorých navrhovateľ podal dovolania (por. napríklad právne veci vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Cdo 56/2011, 3 Cdo 20/2012, 3 Cdo 213/2012, 8 Cdo 369/2014, 3 Cdo 58/2010, 6 Cdo 178/2012, 4 Cdo 445/2013, 3 Cdo 368/2015) má tento účastník konania nespochybniteľnú vedomosť o tom, že v dovolacom konaní pred najvyšším súdom musí byť zastúpený advokátom. Skutočnosť, že navrhovateľ túto vedomosť má, potvrdil v danom prípade napríklad v podaniach, ktoré sú v spise založené na č.l. 16, 38, 41, 49, 52, 99.

V danom prípade navrhovateľ, ktorý požiadal o ustanovenie zástupcu pre konanie z radov advokátov, bol súdom právoplatne odkázaný so svojou žiadosťou na Centrum právnej pomoci - ďalej len „Centrum“ (por. uznesenie Okresného súdu Brezno z 1. augusta 2014 č.k. 5 C 129/2014-64 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. novembra 2014 sp. zn. 14 Co 1432/2014).

Uznesením Okresného súdu Brezno z 12. januára 2015 č.k. 5 C 129/2014-116 doručeným navrhovateľovi do vlastných rúk 3. februára 2015 bol navrhovateľ o.i. vyzvaný na predloženie plnomocenstva udeleného advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní, alebo na predloženie podania žiadosti Centru právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci vo forme zastúpenia advokátom v dovolacom konaní. Zároveň ho súd prvého stupňa poučil o dôsledkoch neodstránenia tejto vady dovolacieho konania. Navrhovateľ na túto výzvu reagoval ďalšou žiadosťou o ustanovenie advokáta pre dovolacie konanie súdom.

V nadväznosti na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že navrhovateľ nerešpektoval výzvu, ktorá mala viesť k splneniu osobitnej podmienky dovolacieho konania uvedenej v § 241 ods. 1 O.s.p. So zreteľom na uvedený postoj navrhovateľa zostal nedostatok tejto podmienky dovolacieho konania neodstránený. Najvyšší súd preto konanie o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. novembra 2014 sp. zn. 14 Co 1432/2014, a jeho uzneseniu z 31. marca 2015 sp. zn. 17 Co 192/2015 zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.).

Navrhovateľ podal dovolanie aj proti uzneseniu Okresného súdu Brezno z 20. mája 2014 č.k. 5 C 129/2014-32.

Ako bolo uvedené už vyššie, dovolanie je prípustné iba proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Predmetné dovolanie ale nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ani v tomto prípade nie je funkčne príslušný rozhodnúť o tomto dovolaní. Konanie o ňom muselo byť preto zastavené (§ 104 ods. 1 O.s.p. a § 243c O.s.p.).

O trovách dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.